

Medlemmer erholder en Godtgjørelse af 3 Mk. for hver Mill, som de i Anledning af Forretningen have at reise.

Cap. V.

Om Maaden, hvorpaa Dypgjørelsen mellem Godseier og Bonde og Panthaver finder Sted.

§ 28.

Duffer en Bonde at erholde sin Gaard overdragen til Selveiendom i Kraft af denne Lov, underretter han paa beviislig Maade Godseieren eller den, der træder i dennes Sted, herom, og denne er da forpligtet til skriftlig, og i det seneste 4 Uger derefter, at opgive for Bonden den Kjøbesum og dennes Betalingsmaade, for hvilken han vil sælge Gaarden. Vil Bonden ikke give den forlangte Priis, har han, inden andre 4 Uger, beviisligen at underrette Godseieren herom, samt gjøre ham sit Bud, og undlader han dette, ansees han at have indgaaet paa Godseierens Forlangende.

Forinden Bonden paa fornævnte Maade henvender sig til Godseieren, skal han deponere 2 Rbd. for hver Tønde Hartkorn, Gaarden har, hos vedkommende Sogneforstanderskabs Formand, hvis Tilstaelse derfor skal meddeles Godseieren. Hvis Bonden derefter kommer overeens med Godseieren om frivillig Afhændelse, eller han, efterat have forkastet Godseierens Tilbud, fremmer Afholdelsen af en Taxationsforretning inden Udløbet af førstkommande Februar Maaned, erholder han sit Depostum tilbage. I modsat Fald hjemfalder det til Sognets Fattigvæsen.

Det er dog en Selvsølge, at saafremt Gaarden tilhører et Fideicommis, et Embede eller en offentlig Stiftelse, kan Godsbestynderens udtrykkelige eller siltiende Erklæring om Salgs vilkaarene ikkun gjælde under Forudsætning af, at derpaa erholdes fornøden høiere Approbation, med mindre Salg paa saadanne Vilkaar hjemles ved en ham forud meddeelt Bevilling til at afhænde.

§ 29.

Bliyer Bonden paa den ovenangførte Maade enig med Vedkommende om Gaardens Kjøbesum m. v., da er Overeenskomsten frivillig og behandles som saadan. Er der imidlertid Panthavere i Godset, som ikke ville give deres Samtykke til Afhændelsen paa de Vilkaar, hvorom Godseier og Bonde have forenet sig, da gjælder vel Overeenskomsten for disses eget Vedkommende; men, skal Gaarden ikke fremdeles kunne betragtes og behandles som hørende under Pantet, vil det være nødvendigt, at, for Panthaverens Vedkommende, Taxation af Gaarden foretages, og isvrigt den samme Fremgangsmaade tagttages, som naar Godseier og Bonde ei ere blevne enige.

§ 30.

Først naar der paa den ovenmeldte Maade forgiæves er forsøgt en frivillig Overeenskomst tilveiebragt imellem Godseieren og Bonden, eller Godseieren ikke inden den i § 28 bestemte Frist har opgivet en Kjøbesum, har Bonden Ret til at fordrø Gaarden sig overdragen til Selveiendom og Kjøbesummen fastsat ved Taxation.

§ 31.

Bonden har senest inden Udgangen af Februar Maaned i det Aar, i hvilket han ønsker Gaarden sig overdragen til Selveiendom, at indgive skriftlig Begjering om Taxations Afholdelse til Taxationscommissionens Formand for det Amtsradsdistrikt, hvort Gaarden ligger. Dette gjælder ogsaa, naar vel Godseier og Bonde ere enige, men Forholdet til Panthaverne skal ordnes ved Taxation.

Indgives Begjering om Taxation senere, ansees den for ikke indgiven, og vil den, for at komme i Betragtning ved det næste Aars Taxationsforretninger, være at indgive paany.

§ 32.

Samtidig med saadan Begjeringens Indgivelse har Bonden tillige at underrette Formanden om, hvilken af de af Amtsrædet udnævnte Mænd han har valgt til at tiltræde Commissionen, og Formanden opfordrer derpaa uopholdeligen Godseieren til ligeledes for sit